

Shabbos Parshas Behaaloscha - June 22, 2024 9:19 - ארלקת גרות שבת - 16:54 ומן קריאת שמע / מ"א - 16:58 ומן קריאת שמע / הגר"א - וו

סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:27 שקילעת החמה שבת קודש - 8:33 מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:25 צאה"כ / לרבינו תם - 9:45 סשר ושניש יושליש יהוז ובעוביז שלישרא רי שעו חשמיש שושליש עיודל הגדולה מעבידו מן האמת, וכפי שממשיך שם רש"י: זפידש לו מעו"ז, וניז

ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך. ויאמר אל נא תעזב אתנו ... (י-ללא) – והייתם נקיים מה' ומישראל

ערש"י: אין נא אלא לשון בקשה, שלא יאמרו לא נתגייר יתרו מחיבה, סבור היה שיש לגרים חלק בארץ, עכשיו שראה שאין להם חלק הניחם והלך לו. כדי להבין היטב את עומק כוונתו של רש"י, מן הראוי לשים לנגד עינינו כמה ממאמרי חז"ל המדברים אודות מהותו של יתרו, ומתוך כך להבין גם כן את הערכה שהיתה כלפיו בעולם כולו ובעיקר בקרב האומה הישראלית. הנה כפי המובא בחז"ל כבר היה יתרו מוכר מידאש שכל מעשיו הם לשם שמים חז"ל מספרים לנו (סוטה יא) שכשראה פרעה איך שישראל פרים רבים, התייעץ עם שלושה בכירי יועציו והם: בלעם, איוב, יתרו, בלעם יעץ לשעבר את ישראל, ונענש בסיבתה שברבות הימים נהרג על ידם, איוב לא יעץ להרע חלילה, אולם מאידך גם לא מחה על עצת בלעם, ולכן הוצרך להיענש ביסורים, אבל יתרו לא הסכים למזימת בלעם,ובשכר זה זכה שברבות הימים ישבו מבני בניו בלשכת הגזית.

הסכים למרכזת בל עמובשטר והזוכה שבו בות הילים ישבו כעבי בניו בלשטרת הגרוינ. ואיתא במדרשי חז"ל שבנוסף גם התרה בפרעה שאלקי העבריים עתיד להיפרע ממנו כשם שפרע מאלו שהציקו את אבותיהם וזקינותיהם,זאת אומרת, שאי הסכמתו היתה מעורה ב'אמונה' תקיפה, עד שהיה מוכן למסור נפשו עליה, ולדבר קשות בפני פרעה, ואכן הכניס את עצמו בסכנה גדולה, כי בדבריו התעורר חמתו של פרעה ורצה להרגו, ומסיבה זו הוכרח לברוח ממצרים למדין. הרי לנו מגמרא זו שכבר בשעה שהיו ישראל גרים בארץ לא להם כבר מסר יתרו נפשו בעדם, והיה מוכן לוותר על מעמדו הרם בממלכת מצרים, ולברוח במדין שהיה אז עבורו ארץ נכריה.

גם המדיינים הכירו בסופו של דבר במעלותיו היחודיים של יתרו, ומינוהו עליהם ו עדרתלך לשורש מאדיג בשרוש הנשל

רבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הגרת אל מול פני המגורה יאירו שבעת הגרות ... (ה-ב) – האופן לעלייה בתורה

רש"י: "בהעלתך, על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. ועוד דרשו רבותינו, מכאן שמעלה היתה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומטיב", עכ"ל. הרי להדליק את המנורה צריך להעלות על מעלות כדי להגיע למקום גבוה כדי להדליק את המנורה. אולם, יש להעיד דמדוע נעשה המנורה כל כך גבוהה שצריך מעלות להגיע שם להדליקו, הרי הקב"ה היה יכול לצוה שיבנה המנורה באופן שאינו כל כך גבוהה, ולא יהיה שום צורך להעלות על המעלות להגיע שם להדליקה. א"כ מדוע היתה נעשה דוקא באופו זה.

ואפשר לומר, דהנה ידוע שהמנורה מורה על התורה כמו שהאריכו חו״ל בכמה מקומות. וא״כ י״ל, דכאן התורה הקדושה מלמדנו, האופן שהאדם יעלה במעלות התורה. שהאדם צריך לעלות מדריגה אחר מדריגה, ואם האדם מבקש לעלות בבת אחת למדריגות גבוהות לא יצלית ורק באופן כזה שילך קצת קצת שייך להצלית. ואפשר שמטעם זה שהתורה הקרושה נתנה מעלות לפני המנורה להורות על יסוד זה. ויש להביא כאן עוד יסוד גדול הנחוצה עד מאוד כדי לעלות במעלות רתורה.

A SERIES IN HALACHA לד שליט"אג <u>LIVING A "TORAH" DAY</u> בלגד חייטס Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (5)

Selling and Buying a Product. After the Yom Toy of Pesach we had started a series about monetary *halachos* and the relevant laws that apply to them. Our first topic was about telling the truth and not lying in all areas of life. Our next topic we will begin now is regarding the laws of selling and buying. These are not just for those who are merchants and salesmen, but even for anyone who sells or buys any object, like a second hand car or a house, etc. The parties must be aware of the halachos of Ona'ah [the seller overcharging or the consumer underpaying without full disclosure, or not providing the full measure that was agreed upon]. There are also halachos of Mekach Ta'us [a sale that took place on misrepresented information which includes basic flaws in the item] that are always relevant. These can often invalidate the transaction or even if not, in some cases, they can justify money adjustment to make up for the problem.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשמלו שליט"א, מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשמלו שליט"א, היינט דער היינט ברוך, קליבלגד היינט

that a buyer wants to buy a proper working item without any basic or fundamental flaws in the product (1). Therefore, if the seller is aware of such a flaw in the item he is selling, he must inform the consumer (2) in clear wording and language. He cannot just say "It might have some problem" or "you should check it out with a mechanic" or some other ambiguous statement (3). Even if the price that was quoted is fair for a blemished item, he still has to tell the buyer of the blemish in the item (4). If the buyer is present at the sale and the flaw is clear and visible to all, then he doesn't have to inform and the buyer cannot invalidate the sale (5).

Seller is Unaware of the Flaw. Even if the seller did not know about the blemish in his product, and it is not even his fault that he did not know, the buyer can still invalidate the sale (6). This happens often when buying packaged utensils where the seller never even opened it, and a blemish was found. The seller has to refund the buyer even if he doesn't have the recourse of going back to the original seller.

דררי משה רלריר (א) חו"מ רלרינא יר (5

Responsibility of the Seller. There is an ongoing assumption going back to the original seller.

The שפב] שיות brings the ארא"ש who paskens the same and explains his *psak* that once the father doesn't want to personally do the *mitzvah*, the מצות מילה falls on all of *Klal Yisroel* and the *Mohel* the father hired doesn't have any more of a מצות מילה falls on all of *Klal Yisroel* and the *Mohel* the father hired doesn't have any more of a מצות מילה falls on all of *Klal Yisroel* to do this *Milah*. So, the one who *chapped* it doesn't have to pay anyone. The **"ד"** says from this *Rosh* we see that if a father can do the *Milah*, yet hires a *Mohel*, he is למצות עשה של מילה his because if the father was fulfilling his obligation by hiring a *Mohel* as his why are we me to reimburse the father if we chap it from the *Mohel*, isn't it as if we *chapped* it straight from the father?

The תבואות שור asks on the שין, why do you say that the father must do the מילה (if he can)? Don't we have a rule of "שלוחו של אזים כמותו"? Therefore, I hold, a father may hire a *Mohel* and doesn't lose his *Mitzvah*.

The אפות אינארון במויד however, needs an explanation. On one hand he *paskens* like the *Rosh* that one is רמ"א when stealing it away from the not be when stealing it away from the not be when the tather, so why are we *patur?* The אפירית that maybe once the father shows that he is willing to have the *milah* done by a שליח be shows that he isn't perform the stealing it directly from the father, so why are we *patur?* The אפירית that maybe once the father shows that he is willing to have the *milah* done by a שליח. The אפירית that maybe once the father shows that he is willing to have the *milah* done by a שליח. The אפירית the shows that he is willing to have the *milah* done by a שליח. The אפירית the shows that he is svara and says a שליח when he chaps from the child be officially appointed. He therefore remains רמ" א חש שליח. The אפירית the therefore remains שליח שליח. The אפירית the therefore remains שליח שליח. The אפירית the shows that he is not the court appoint and be the therefore remains on the chaps from the chaps from the northe northe the strait. The אפירית the shows that he is the term of or the northe northe northe northe the strait. The state the term of the northe northe to be the the term of the northe northe northe northe northe the term of the northe northe northe the term of the northe northe northe to be the the term of the northe northe northe northe northe the term of the northe north

R' Dovid Soloveitchik zt"l (Shiurei Rabbeinu Meshulam Dovid HaLevi) would sav:

"" יודבר ה' אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרם" - Why doesn't *Sefer Bamidbar* begin with this section? **Rashi** explains that this is a negative episode concerning the Jewish people - this was the only time in 40 years of living in the desert that they offered the *Korban Pesach*. **Tosfos** (*Kiddushin 37b*) notes that they were not obligated to bring the *Korban* until they entered the land. So, why is it so bad that they did not do something that they were not even obligated to do? The denigration is in the fact that their lack of obligation in the *mitzvah* came about as a result of their own doing, through the sin of the *Meraglim*. This also shows us that the main point of entering the land was the opportunity it would provide us for *mitzvah* performance. Any delay in the expanded opportunity is a denigration of the Jewish people."

A Wise Man would say: "The hardest thing of all is to find a black cat in a dark room, especially if there is no cat."

כשר' וכפי שפרש"י (שמות ב, טזו) זלכהן מדין': "רב שבהן', אולם גם שם לא היתה הגדולה מעבידו מן האמת, וכפי שממשיך שם רש"י: 'ופירש לו מעו"ז, ונידוהו מאצלם', אכן מתחילה היה מפטם עגלים לעו"ז (סוטה מג.), אבל אחר שחקר היטב כל הדתות ואליליהם הבין שאין בהם מאומה, ופירש מהם, וכתוצאה אבד גם שם את מעמדו, והיה לבוז ולקלון בעיני אנשי מקומו, וגם עבריו נמנעו מלצאת לרחובה של עיר כדי לספק צרכי אדוניהם, כי יותר ממה שהתביישו שהם עבדים התביישו מהעובדא שהם עברי יתרו, ובאין מנוס הוצרכו בנותיו לספק צרכיו, הם היו אלו שרעו את צאנו, והם היו אלו שהוצרכו לשאוב מים כדי להשקותם.

שוע זאו נאגו, זהם היו אלו שהוצו כול שאוב מים כו יל ושקותם. אחד ש'מסידות נפשו' של יתרו למען האמת היתה מודעת בקרב בית ישראל, יש לנו להבין, שכמעט ולא היה חשש שאם יחזור אל ארצו ואל מילדתו, יהיה אי מי שיחשור בו שנתגייר רק כדי לרשת נחלה בארץ ישראל, ומה גם שישיבתו בארצו היתה כרוכה בהרבה סבל מצד בני העיר שנידוהו כנזכר, כך שבודאי היה ניחא ליה להיות כ׳גר בארץ' מלהימנות במדין כ׳תושב מנודה', אם כן א"א כלל לתלות את שובו אל ארצו בשיקולים של נוחיות. ואם בכל זאת רואים כאן שביקש משה מחותנו שובו אל ארצו בשיקולים של נוחיות. ואם בכל זאת רואים כאן שביקש משה מחותנו האדם להרחיק את עצמו אפילו מחשר רחוק ביותר, ולא רק כשיש ידיים לחשר. האדת בידרשלמי (שקלים ג-ם: ׳בתורה ובנביאים ובכתובים מצינו שצריך אדם לצאת ידי הבריות כדרך שצריך לצאת ידי המקום בתורה, דכת' (במדבר לב, כב): זהייתם נקיים מה׳ ומישראל', בנביאים, דכת' (יהושע כב, כם: אל אלקים ה׳ הווים יודע וישראל הוא ידע', ובכתובים, דכת' (משלי ג, ד): ׳ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים וישראל הוא ידע', ובכתובים, דכת' (משלי ג, ד): ׳ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים וישראל הוא ידע', ובכתובים, דכת' (משלי ג, ד): ׳ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים וישראל הוא ידע', ובכתובים, דכת' (משלי ג, ד): יומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים וישראל הוא ידע, ובכתובים, דכת (משלי ג היו זיהים להביא סמידים גם מן הנביאים ואדם" ערים היה שריחות היה שמדים שמישרים היהים שניתים להביא סמידים היהים

ומז הכתובים יש בכך הוכחה שראו בדבר זה נחיצות יתירה. ולהצליח במלחמת היצר. הנה **החפיז חיים** (מחנה ישראל א–יח) הביא דברי הספרי (פרשת האזינו) על הקרא: ״אל אמונה ואין עול״, שלא ברא בני אדם להיות רשעים אלא צדיקים. פי׳ אפילו אם תראה אדם שהוטבע בו כחות רעות. תדע שהוטבע בו ג״כ בנפשו כח טוב כנגדו שיהיה יוכל להתגבר על יצרו. דאל״ה יש ח״ו עול בחוקו ית' על העונש שמענישם אח"כ, וכן הוא אומר אשר עשה האלקים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים. ר״ל הקב״ה שנקרא צדיק וישר ברא את האדם בצלמו להיות ג"כ ישר מאד. אר המה בקשו חשבונות רבים שנשתעבדו ליצה"ר שבלבם ויצאו מדרר הישר. ואם ירצה האדם להתגבר על יצרו בודאי יש ביכלתו. כי הקב״ה נתו כח להאדם שיהיה הוא המושל על יצה״ר. והיצה״ר יהיה לו בבחינת עבד אה לסייע לו באיזה ענינים לצורר התכלית. ככתוב ואתה תמשל בו. וכתיב מפנק מנוער עבדו. והדברים ארוכים, עכ״ד. הרי מוטלת על האדם להאמין בעצמו שיש לו היכולת להתגבר על יצרו. ולעלות במדריגות גבוהות במעלת התורה. וזהו אחד מז הסיבות שמונע את האדם לעלייה בתורה. שאם א' חושב שאיז ביכולתו לעולות צל מדריגות לא ישתדל כלל. אבל אם א' מאמיז שיש לו יכולתו יהיה זה סיבה שישתדל לעלות במדריגות אלו! ונסיים בדברי ר׳ צדוק הכהז (צרקת הצדיק אות קנ״ר): ״כשם שצריך אדם להאמין בהשי״ת כך צריך אח״כ להאמין בעצמו״, עכ״ל. הרי יש חובת אמונה שצריר האדם להאמיז בעצמו. ובלא זה לא שייר עלייה בתורה!

מעשה אבות סימו פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת ה' יבימ ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה ... (יב-ח)

The Torah records how Miriam expressed concern to her brother Aharon about a certain aspect of Moshe's behavior, yet Hashem felt it was inappropriate. Hashem reprimanded Moshe's siblings, ultimately punishing Miriam, saying, "Mouth to mouth do I speak to him (Moshe), in a clear vision and not in riddles, at the image of Hashem does he gaze. Why did you not fear to speak against My servant, against Moshe?" The Seforno on this posuk explains that "riddles" refer to "mashalim, parables, which are often used (in a "light" manner) to understand the meaning of a passage (Zecharyah 4,5). Other prophets understood such parables without an angel needed to help them, such as Yirmiyahu (1-12) and even Bilaam sometimes revealed the parable he himself had been shown as the Divine message (Bamidbar 23-7) he was revealing.

There was once a certain *bochur* who reached marriageable age, a fine boy who had all the attributes that one seeks in a prospective son-in-law. He was diligent in learning, a *talmid chacham*, and good-looking as well. This *bochur* was suggested as a match to marry the daughter of the great sage, **R' Akiva Eiger** *zt"l*. In those days, when a *bochur* was ready to marry a certain young woman, the father of the girl would test his knowledge. Nowadays, a young man prepares himself in one passage of *Gemara*, learns the commentaries of the *Rishonim*, looks through some of the explanations of the *Acharonim*, and voila! - he knows how to speak intelligently about that passage. In those days, things were a little bit different. They used to sit the bochur down and place many types of food before him. He would have to determine on which food a blessing should be said first. After he had made his decision, he would have to explain his choice according to the different opinions of the *Rishonim* and *Acharonim*. In order to do this, he had to be familiar with many laws regarding the blessings recited over food. For example, he would have to know the Gemara which states that should one wish to eat more than one of the "שבעת המונים" (Seven Species) for which the Land of Israel is praised, the order of the blessings is as follows: Whatever species is closer to the word "ארץ" (land) in the posuk, "a land of wheat, barley..." (Devarim 8-8) is taken first (Berachos 41a), and many other halachos of birchos hanehenin, the blessings recited over food, spices, etc.

The *bochur* in question came to R' Akiva Eiger's house to speak to the *Rav* about marrying his daughter. R' Akiva Eiger could see all of the young man's fine traits, and agreed to test him. He set out many types of food on the table, and the *bochur* picked up an egg. R' Akiva Eiger asked him why he had made that choice, and the lad went through all the pertinent details.

R' Akiva Eiger was from Poland, so when he asked the *bochur* why he had chosen the egg, he pronounced the word for egg, "Bytzah." The bochur, being of Lithuanian origin, pronounced the word for egg, "Baytzah."

Trying to lighten the mood, the *bochur* commented to R' Akiva Eiger wittily, "Respectfully, I have a proof that the Polish pronunciation of 'Bytzah,' is more correct than the Litvish way." R' Akiva Eiger asked him to explain.

"The posuk in Bereishis states that when Hashem told Avraham Avinu to travel, he pitched his tent in a spot where בית א-ל - 'Beis El was to the west and Aiy was to the east.' The words 'העי מקדם' can also be translated to mean 'And the aiy (egg in Yiddish) has precedence. 'Thus, we see that the Polish pronunciation of 'aiy' is correct."

Nowadays we would consider this to be another plus, that the young man has a good sense of humor. However, R' Akiva Eiger looked at the *bochur* sternly and asked. "But what does that have to do with *birchos hanehenin*?"

"No, no," the bochur explained, "I was just using a mashal. It was a joke."

"A joke? A joke! That means you are a jester! The *posuk* says (*Tehillim 1-1*) not to even sit in the company of jesters! How could I possibly do a shidduch with you?"

So saying, R' Akiva Eiger sent away the bochur, despite all of his desirable attributes. To R' Akiva Eiger, the words of the posuk are the words of Hashem - and Hashem doesn't talk in riddles or make jokes. (From a Pure Fire, Shnuessen of Rav Moshe Aharon Stern)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THIRD כה אמר ה'... ונתתי לך מהלכים הצבי על המרת בין העמדים האלה ...' (זכרי׳ג-ז)

Yisroell walk in Mv paths and keep Mv charge, vou in turn will rule My House and guard My courts, and I will permit you to move about among these attendants [angels]." The question is what indeed does the Almighty mean when He says that *Klal Yisroel* would be permitted to move freely amongst the ministering angels? Is this physically possible or metaphorically speaking? Spiritual?

R' Ahron Kotler *zt*"*l* (Mishnas Rebbi Ahron) explains that a person can never remain stagnate in his divine service for one is either growing in Avodas Hashem, or he is on a downward spiral. If a person chooses to not adhere to the will *Torah* Jew will start to become blurred

In the prophecy of Zecharia HaNavi, Hashem charged of the Almighty, he is in essence subverting it. Additionally, Yehoshua Kohen Gadol with the following: "If you [Klal the very notion of a physical human being permitted to "walk amongst the angels" seems unlikely, and there is obviously a connection between the spiritual world above and the physical world below that enables Torah Jews to bridge that seemingly impossible divide. It is not a physical "bridge" that connects a Jew to Heaven, but a Jew has the ability climb it.

Therefore, since a person must always be rising in his service of *Hashem*, it stands to reason that just as an angel lives on a high spiritual level, so too, a Jew adhering to the will of Hashem will find himself living on such a high plateau that the divide between ministering angels and a human

ומבן המשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד ... (ה-כה)

N.3.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

A Ben Levi, when he reaches the age of 50, does not continue his physical service but instead receives other service opportunities. Rashi cites an example "אבל חוור הוא לנעילת השערים". The Levi can't perform any עבודה work, but is in charge of closing the gates. Why do *Chazal* mention only closing of the gates and not their opening as well?

Perhaps we can explain with a story. At the הנחת אבן הפינה of the Volozhiner Yeshivah, **R' Chaim Volozhiner** zt"l shed copious tears. Years later, **R' Berel Soloveitchik** zt"¹ explained the reason for these tears. To open a *yeshivah* is one thing but to have the courage and wisdom to know when to close it - that takes herculean strength. R' Chaim was *davening* that if ever need be, he would have the conviction and moral clarity to close its doors. And this is what happened. The goyim sought to undermine the *veshivah's* purity by introducing and mandating the study of secular studies, which at the time was a breach in the mesoras haTorah. The Roshei Yeshivah convened and decided it was better not to have the veshivah at all, than to have the influence of modernization and assimilation present. They locked the doors and closed the *yeshivah* until the danger passed.

Hence, these "retired" Bnei Levi, who possessed life's wisdom were tasked not with opening the doors, which could be done by others, but rather with closing the gates, to have the inner strength to maintain the purity of *Hashem's* sanctuary. (see Sfas Emes) My dear uncle told me a vort related to last week which complements this machshava. At Matan Torah, Klal Yisroel didn't ask מה כתיב בה", as the other nations did, but if we had, what would Hashem have answered? The sefer Eretz Tzvi says that a Yid's greatest ambition in life is kirvas Elokim. At Har Sinai, we were not permitted to approach the mountain; we must observe from afar. That is a Yid's nisayon! Beautiful! To open the gates and enter the Mikdash is much easier than closing those gates and staying away. But as *Yidden* we know that it's all one and the same goal. To do the ratzon Hashem and אלעשות נרות ליוצרו

משל למה הדבר דומה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים ... (יא-כמ)

: With a reputation as a *gaon* and a *tzaddik* preceding him, R' Avraham Dovid of Buchatch zt"l, was appointed Av Beis *Din* of the city while still a young man. When he arrived in Buchatch, the entire city honored him by turning out to greet him - except one person, R' Abbale. As a community leader, a *talmid chacham* and a wealthy, distinguished individual, he refused to even sign the certificate of Rabbonus on the grounds that R' Avraham Dovid was too young.

A few days after the rabbi's arrival, R' Abbale's assistant appeared before him complaining that R' Abbale refused to pay him for his services. R' Avraham Dovid immediately sent his assistant to summon R' Abbale to a *din Torah*. However, the man returned from R' Abbale with a message to tell the *Rav* that he was a greater *lamdan* than the *Rav*, and *kavod*. He was happy to do whatever was the will of *Hashem*!

that he ought not to interfere in his business. The assistant was dispatched once more with a warning that if R' Abbale didn't show up for a *din Torah*, he would be placed in *cherem*.

When R' Abbale heard the assistant's message, he went to R' Avraham Dovid, kissed his forehead and asked to sign the certificate appointing him Rav of the city. He explained that in fact his assistant had no complaint against him at all. The entire story was concocted as a test to see if the new rabbi would try and curry favor with a powerful community leader, or would he stick to his guns. When R' Abbale saw that the young Rav was not afraid to uphold the Torah, he was convinced of R' Avraham Dovid's worthiness to the position. נמשל: There is a profound lesson here from Moshe, who upon seeing that there were people worthy of continuing the leadership of Klal Yisroel, didn't feel threatened for his own

ויהי העם כמתאנגים רע באזגי ה' וישמע ה' ויחר אפו ותבער בם אש ... (יא-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

Rashi comments that when the *Misonenim* were complaining, they had no real cause to complain! They were looking for an excuse to separate themselves from *Hashem*, so as to not feel obligated to keep His laws! Complaining, very often, is just a way of justifying one's own negative behavior and lack of motivation to do what is right. It is the cause of so many tzaros in Klal Yisroel. The Meraglim in next week's parsha complained about Eretz Yisroel and because they cried tears for no reason. Hashem gave us many reasons to cry over the centuries of Jewish history. The Meraglim CHOSE to see the negative in Eretz *Yisroel* because of their own personal agenda! We, too, must realize that when we complain, there is usually no reason to complain. We have to ask ourselves, what is my underlying motive for saying these negative words? There is usually a reason.

When you complain, you become plain. You rob yourself of the ability to be a great person, because you are pulling yourself down and away from happiness and Kirvas Elokim. Ultimately, a person who goes through life complaining is robbing himself of all the wonderful things in his life that he does have, but does not see! If a person has a gift but does not appreciate it, it is as if he does not have it. Imagine if you would wake up every morning only with the gifts that you appreciated yesterday.

But Hakadosh Baruch Hu, in His infinite and endless kindness and rachmanus, does not turn off the air if we don't appreciate it. He continues to shower us with millions of blessings every day no matter if we acknowledge them or not.

By focusing on the negative and failing to appreciate all the good we have, is not only a *potch* in the Divine face, but it is a *potch* in our own face! The one who loses out the most is you. The more heightened our appreciation is for anything, the more we will enjoy it and the more pleasure we will have. Happy people are those who choose to focus on their gifts and don't complain about things they cannot change. In fact, they understand that these challenges are also gifts from Hashem to help them grow!